

ledning til, at Regjeringen omarbejdede Udkastet og i en senere Session fremlagde et nyt Udkast, hvori der toges Hensyn til de Bemærkninger, som deels den høitærede Landstingsmand selv, deels det ærede Udvalg har fremsat; og en anden Grund kunde være den, at Sessionen er saa langt fremrykket, at det ikke er sandsynligt, at dette Lovforslag i den vilde kunne føres til Ende. Hvad den første Grund angaaer, da kan jeg ikke Andet end erklære, at jeg ikke vilde finde mig foranlediget til i det Væsentlige at omarbejde Lovudkastet, om ogsaa denne Sag stændte i nærværende Session. At der kan foretages Rettelser og Forbedringer i Loven, derom nærer jeg ikke nogen Tvivl; men hvorvidt man i saa Henseende kan gaae, vil egentligt først kunne bestemmes, naar man kommer ind i Enkeltighederne, og jeg kan for mit Vedkommende ikke Andet end fremdeles holde for, at en Lyndelov bør bygges paa de Grundsætninger, hvorpaa det fremlagte Lovudkast er bygget. Med Hensyn til den anden Grund, da troer jeg vistnok, at den er fuldkommen tilstede, og at der ingen Udfigt er til, at Udkastet kan blive til Lov i denne Session. Om det høitærede Thing imidlertid af den Grund vil standse med Behandlingen eller fremme den, er Noget, hvorom jeg ikke vil tillade mig nogen Utring, men som jeg ganske maa overlade til det ærede Thing selv.

Den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Stampe) har henstillet til Udvalget, om der ikke kunde være Anledning til, at Lovforslaget inddeelttes i Afsnit med særegne Overfrister. Dette er noget ikke saa ganske Usædvanligt i vore Love, naar de ere af et betydeligt Omfang; jeg har imidlertid troet, at dette Udkast ikke var af et saadant Omfang, at det her vilde være nødvendigt, men at man lettelig, naar man følger Gangen deri, vil see, at de Materier, som nærmest høre sammen, ogsaa ere samlede, saa at man lettelig vil kunne finde de enkelte Bestemmelser, som man maatte søge. Det er forresten en mindre væsent-

lig Gjenstand, som jo altid kan tages under Overveelse.

Ordføreren (Køster): Naar det af den høitærede Formand for Udvalget (Drsted) er blevet ytret her, hvad der ogsaa er fremsført i Betænkningen, at det vilde være til Gavn, dersom dette Lovudkast, forinden det kom til Behandling her, blev forelagt de kommunale Autoriteter til Erklæring og Betænkning, da maa jeg ansee det for mindre heldigt at føre Lovarbejdet af det Slags, som dette Forslag angaaer, ud til de kommunale Autoriteter. For saavidt en Sag angaaer noget Materielt, noget Stedligt, da finder jeg disse Autoriteter særdeles stiftede til at afgive deres Betænkning derover; men for en Lov af denne Bessaffenhed troer jeg neppe man kan finde nogen mere competent Afgjørelse end den, som kan staffles den her i Thinget, i Særdeleshed efterat den har været gennemgaaet af saamange og sagskyndige Autoriteter som de, der have afgivet deres Erklæringer i Anledning af det foreliggende Lovudkast.

Naar det er erindret imod Lovudkastet, at det skulde være af den Bessaffenhed, at det kunde være tvivlsomt, hvorvidt det vilde bringe en bedre Tilstand tilveie, da maa jeg hertil svare, at det kommer an paa, hvilken Behandling dette Lovudkast faaer her i Thinget. Det er sandsynligt, naar det kunde gennemgaae alle behørigte Stadier, at det da vilde blive betydeligt forbedret, og at saadanne Ulemper, som Udvalget muligens har søgt at indføre deri, naar de bleve erkjendte for Ulemper, heller ikke vilde blive optagne, men at enten Udvalgets eller de bestaaende Bestemmelser fremdeles vilde blive gjældende, dersom de virkelig kunde ventes at frembringe en god og heldig Tilstand. Det maa ansees for ikke alene at være i formel, men ogsaa i reel Henseende af Vigtighed at faae en samlet og velbearbejdet Lyndelov fremmet, og derfor maa jeg paa det Bedste anbefale, at Sagen gaaer sin Gang, saavidt som vor Tid strækker til at behandle den.